

نرمش قهرمانانه در مقابل امپریالیسم، چوبه دار در مقابل مردم!

در ماه های اخیر روزی نبوده که ماشین مرگ جمهوری اسلامی جان انسانی را نگرفته باشد. از اعدام زندانیان سیاسی در کردستان و بلوچستان تا به دار آویختن دهها تن از قربانیان نظام ظالمانه سرمایه داری حاکم، به جرم قاچاق مواد مخدر در چهار گوشه کشور، تنها گوشه ای از عملکرد رسماً اعلام شده ماشین قتل و جنایت دیکتاتوری حاکم در این فاصله زمانی کوتاه را تشکیل می دهد. هنوز خبر اعدام حبیب الله گلپری پور، فعال سیاسی کرد که در ۵ مهرماه ۱۳۸۸ با مقداری کتاب در جاده ارومیه - مهاباد دستگیر شده بود، به اتهام "محاربه" و "اقدام علیه امنیت ملی" در راس خبرهاست که دادستان پیشرم جمهوری اسلامی در زاهدان با وقاحت تمام اعلام کرد که در پاسخ به درگیری مسلحانه شب قبل (جمعه سوم آبان) در منطقه مرزی شهرستان سراوان در جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان ۱۶ زندانی را در اقدامی انتقامی و جهت "مقابله به مثل" تحت عنوان "افراد شرور" به دار آویخته است. هنوز خشم افکار عمومی از این انتقام جوئی قساوت آمیز و وحشیانه فرو ننشسته بود که از اعدام شیرکو معارفی، زندانی سیاسی کرد خبر دادند. خلاصه از زمان روی کار آمدن روحانی، ماشین بی ترمز اعدام های رژیم هر روزه در کار بوده و داغ جدیدی بر دل مردم داغیده ما گذاشته است.

گرچه برای کسانی که این رژیم سرکوبگر را به خوبی می شناسند وجود ترور و شکنجه و اعدام امر شناخته شده ای در رژیم جمهوری اسلامی است؛ اما افزایش بی مهابای اعدام ها از زمان روی کار آمدن روحانی بار دیگر ماهیت جنایتکارانه جمهوری اسلامی را با برجستگی مطرح کرده است. هنوز مدت کوتاهی از روی کار آمدن روحانی نگذشته است که از دو برابر شدن تعداد اعدامها در این رژیم به نسبت دوران احمدی نژاد گزارش داده می شود. سردمداران جمهوری اسلامی که خود می دانند در خدمت به سرمایه داران داخلی و امپریالیست ها چه شرایط جهنمی ای برای توده های مردم به وجود آورده اند، آنها که از شدت خشم توده ها به خوبی آگاهند خود را در چنان وضعیت بحرانی و نابسامانی گرفتار می بینند که جهت حفظ رژیم خود، چاره ای جز ایجاد فضای رعب و وحشت در جامعه ندارند. تشدید اعدام ها در شرایط کنونی دقیقاً انعکاسی از ترس و وحشت "ولی فقیه" و سردمداران رژیمی است که در حالیکه در مقابل امپریالیستها کرنش کرده و "نرمش قهرمانانه" نشان می دهند و در مذاکراتشان ملتمسانه تقاضای "حفظ امنیت" خود را مطرح می کنند، در مقابل مردم ستمدیده و خشمگین، چوبه های دار بر قرار کرده و به این وسیله می کوشند تا قدرت نمائی کنند. تجربه بیش از ۳۴ سال حکومت جمهوری اسلامی نشان داده که به نمایش گذاشتن بساط دار و نمایش اعدام در ملاء عام، راهی است برای جلوگیری از "شورش گرسنگان". به واقع سرعت گرفتن ماشین کشتار جمهوری اسلامی هیچ معنایی جز این ندارد که رژیم مرگ خود را در مقابل چشمانش می بیند و به همین دلیل هم سردمداران جمهوری اسلامی می کوشند تا فضای اختناق را بر سراسر کشور هر چه گسترده تر و شدیدتر نمایند.

اعدام های اخیر بار دیگر فریبکاری های جمهوری اسلامی را در جریان انتخابات مهندسی شده ۲۴ خرداد در مقابل اذهان همگان قرار داد و نشان داد که آنهایی که فکر می کنند از کرکس زشت روی جمهوری اسلامی، کبوتر صلح بیرون می آید چگونه هنوز هم ماهیت این رژیم ضد مردمی و سیاستهایش را نشناخته اند.

بگذار جمهوری اسلامی برای مدتی کوتاه با توسل به فریبکاری های روحانی از "منشور حقوق شهروندی" دم زده و خود را "لنگرگاه حقوق بشر" قلمداد کند؛ اما آنچه همگان در جریان زندگی می بینند جز گستردن بساط دار و شکنجه و اعدام بر سر هر گذری نیست. چرا که تا این رژیم جنایتکار با هر جناح و دسته اش بر سر کار است همواره در بر همین پاشنه خواهد چرخید. پس بکوشیم تا این جرثومه فساد و تباهی را دست در دست هم و در صفوفی متحد به قدرت قهر انقلابی توده ها هر چه زودتر نابود سازیم تا ایرانی آزاد و آباد و عاری از ظلم و ستم طبقاتی بر پا داریم.

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

هر چه گسترده تر باد رزم دلاورانه کارگران و ستمدیدگان!

پیروز باد انقلاب، تنها راه نجات کارگران و زحمتکشان!

چریکهای فدائی خلق ایران

۱۵ آبان ۱۳۹۲ - ۶ نوامبر ۲۰۱۳